

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ (Μάρκ. η' 34-θ' 1)
27 Μαρτίου 2022

΄Η Ἐκκλησία μας σήμερα, ἀδελφοί μου, ὑψώνει καὶ ἐορτάζει τὸν Τίμιο Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, ὑπενθυμίζοντάς μας τὴν ἀναγκαιότητά του γιὰ τὴ σωτηρία μας. Ὁ Σταυρὸς τὸν ὅποιο καλούμεθα νὰ προσκυνήσουμε δὲν εἶναι ἀπλῶς ἔνα σύμβολο, ἀλλὰ ἀποτελεῖ τὸ μυστήριο διὰ τοῦ ὅποιου καταργεῖται ἡ ἀμαρτία καὶ σώζεται ὁ κόσμος. Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ φύση τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας στὸν κόσμο, ὁ τρόπος τοῦ ἀγῶνα τοῦ πιστοῦ κατὰ τῶν σαρκικῶν παθῶν, τῶν ἐπιθυμιῶν, τοῦ ἐγωισμοῦ, τῆς ὑπερηφανείας, τῆς κενοδοξίας, τῆς φιλοδοξίας καὶ κάθε ἄλλης καταστάσεως ποὺ εἶναι ἐνάντια στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν αἰώνια προτροπὴ τοῦ Χριστοῦ στὸν ἄνθρωπονά ἀνακαλύψει τὸν τρόπο τῆς σωτηρίας του: «὾στις θέλει ὄπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἔαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι», δηλαδὴ ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσει πρέπει νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἔαυτό του καὶ νὰ σηκώσει τὸν σταυρὸ του. Ἡ πρόσκληση νὰ ἀκολουθήσουμε τὸν Χριστὸ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν προσπάθεια τῆς συνέπειας μας μὲ τὶς ἐντολὲς Του. Αὐτὸ ὅμως σημαίνει ὅχι μόνον τὴ ἄρση τοῦ σταυροῦ μας, ἀλλὰ κυρίως τὴν προϋπόθεση ἀρνήσεως τοῦ ἔαυτοῦ μας. Μὲ ἄλλα λόγια ἡ προσπάθεια μας ἀφορᾶ στὴν ἀπομάκρυνσή μας ἀπὸ τὴν ἀμαρτία τοῦ κόσμου, διὰ τῆς ἀποβολῆς τῶν παθῶν καὶ τῆς νέκρωσης τῶν φθοροποιῶν λογισμῶν ποὺ ὀδηγοῦν στὴν διάπραξη τῆς ἀμαρτίας. Παράλληλα ἀφορᾶ καὶ στὸν ἐσωτερικὸ ἀγῶνα οὐσιαστικῆς μας μετανοίας, μὲ τὴν καλλιέργεια τῆς ψυχῆς μας στὴν τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν ἔμπρακτη καταπολέμηση τῆς ἀμαρτίας. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἐπίμονη καὶ ἐπίπονη προσπάθεια, ποὺ ὅμως εἶναι ἀναγκαία προϋπόθεση γιὰ τὴ μετοχή μας στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

΄Η διευκρίνιση τοῦ Κυρίου στὴν συνέχεια «...ὅς γὰρ ὃν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δὲ ἀπολέσῃ τὴν ἔαυτοῦ ψυχὴν ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν...» ἀφορᾶ στὴν προσπάθεια ποὺ ὀφείλουμε νὰ καταβάλουμε στὸν πόθο καὶ στὸν στόχο νὰ κερδίσουμε τὴν ψυχὴ μας. Ὁποιος δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδεσμευθεῖ ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια ποὺ παρέχουν στὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τὰ σχήματα καὶ τὰ πρόσκαιρα πράγματα τοῦ κόσμου, τελικὰ ζημιώνει τὴν ἴδια του τὴν ψυχή, ἀφοῦ τὴν ἀποστερεῖ ἀπὸ τὴν ὄντως ζωή, ἡ ὅποια εἶναι ἀσύμβατη μὲ τὴ φθαρτότητά τους. Ἀντιθέτως, αὐτὸς ὁ ὅποιος ἔνεκεν τοῦ ὄνόματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐντολῶν Του, ἀπομακρύνεται ἀπὸ κάθε τι ἀμαρτωλό, νεκρώνεται γιὰ τὴν ἀμαρτία καὶ ταυτόχρονα ἀγωνίζεται νὰ ἀνακαινίσει τὸν ἔαυτό του, ἐνδυναμούμενος ἀπὸ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς ὅποιας σώζει τὴν ψυχὴ του.

΄Η ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἀπειρη ἀξία. «...Τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐ-

τοῦ;». Οὕτε ὁ κόσμος ὀλόκληρος δὲν εἶναι ἀντάξιός της. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τόσο σημαντικό πρᾶγμα, γιὰ τὸ ὅποιο καὶ ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησε.

Ἄδελφοί μου,

ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ὑψώνεται σήμερα στὸ μέσον τῆς Ἑκκλησίας ἀλλὰ καὶ τῆς εὐλογημένης αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς περιόδου καὶ προσπαθείας μας, γιὰ νὰ προβληθεῖ ὡς ὁ ἰδανικὸς τρόπος ποὺ μποροῦμε νὰ ἐπιλέξουμε γιὰ νὰ ἔχουμε καὶ νὰ διαφυλάξουμε τὴν ψυχὴν μας. Ἔτσι θὰ καταδείξουμε τὴν μοναδική της ἀξία, γιὰ τὴν ὅποια πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦμε καὶ νὰ θυσιάσουμε τὰ πάντα, αἴροντας πρόθυμα τὸν σταυρὸ τῶν δυσκολιῶν μας σ' αὐτὴ τὴν προσπάθεια, μὲ σκοπὸ νὰ ἀξιωθοῦμε μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ, νὰ πετύχουμε τὴν αἰωνιότητά της, ποὺ εἶναι ἡ ὄντως ζωὴ μας. Άμην.

[dkpdf-button]